

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.464 van 1 februari 1999
in de zaak A. 80.644/IX-1501.**

In zake : Roland BUYSE,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. VAN EECKHAUT
en J. VAN EECKHAUT,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 41

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roland BUYSE
op 12 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
het college van dienstchefs van de Administratie der
directe belastingen waarbij de beoordeling "goed" voor
de periode eindigend op 31 augustus 1994 die hem werd
toegekend, gehandhaafd wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
ting vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 1 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EECKHAUT, die verschijnt voor verzoeker en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 5 september 1994 stelt verzoekers onmiddellijke hiërarchische meerdere voor hem de beoordeling "goed" toe te kennen voor de periode eindigend op 31 augustus 1994.

Verzoeker neemt op 7 september kennis van dit voorstel en stemt er niet mee in. Hij dient evenwel geen bezwaarschrift in.

De adjunct-directeur en de gewestelijk directeur sluiten zich aan bij het voorstel.

1.2. Op 10 januari 1995 kent het college van dienstchefs de beoordeling "goed" toe.

1.3. Verzoeker neemt van de beslissing van het college kennis op 2 maart 1995. Op 3 maart stelt hij beroep in bij de raad van beroep. Daarin verwijst hij

naar het "verzet" dat hij op 7 september 1994 heeft aangetekend tegen het "voorlopig voorstel" van 5 september 1994.

In een nota van 13 april 1995 deelt de gewestelijk directeur, ingevolge een nota van het hoofdbestuur, aan verzoeker mee dat hij de mogelijkheid tot het instellen van een beroep bij de interdepartementale raad van beroep verloren heeft omdat hij nagelaten heeft binnen 10 dagen een bezwaarschrift in te dienen tegen het beoordelingsvoorstel en derhalve "overeenkomstig art. 12 van de ministeriële circulaire d.d. 10.10.1959 in uitvoering van het K.B. van 07.08.1939, betreffende de beoordeling van het personeel" geacht wordt in te stemmen met dat voorstel.

1.4. Op 19 februari 1996 dient verzoeker bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring en tot schorsing van onder meer "de beslissing van het College der dienstchefs dd. 10 januari 1995 waarbij zijn beoordeling 'zeer goed' werd teruggebracht tot 'goed' en van de beslissing dat hij geacht wordt in te stemmen met het beoordelingsvoorstel omdat hij geen bezwaarschrift zou ingediend hebben binnen de 10 dagen na de voorlegging van het beoordelingsvoorstel". Bij arrest nr. 61.881 van 19 september 1996 wordt de vordering tot schorsing afgewezen; in zoverre ze gericht is tegen evenvermelde beslissingen wordt ze laattijdig bevonden.

1.5. Op 3 februari 1997 sturen de raadslieden van verzoeker de raad van beroep rechtstreeks een brief toe, ondertekend door verzoeker en henzelf en gedateerd 31 januari 1997, waarin uiteengezet wordt dat verzoeker beroep heeft aangetekend bij de raad van beroep tegen zijn beoordeling, maar dat de verwerende partij zijn beroepschrift niet heeft willen doorsturen naar de raad, ervan uitgaande dat hij de mogelijkheid om een zodanig beroep in te stellen had verloren. Het standpunt wordt ingenomen dat alleen de raad van beroep zich kan uit-

spreeken over de ontvankelijkheid van een bij hem ingesteld beroep, dat de zaak bij de raad aanhangig is en dat deze dus een beslissing moet nemen.

Dit standpunt hadden ze al ingenomen in een brief van 27 april 1995, als reactie op de bovenvermelde nota van 13 april 1995.

1.6. Op 1 juli 1997 schrijft de interdepartementale raad van beroep aan de minister van Financiën dat het alleen de raad toekomt te oordelen over de laattijdigheid van een bij hem ingesteld beroep. Hij zendt de stukken die verzoeker bij brief van 3 februari 1997 naar de minister van Financiën heeft gestuurd in afwachting dat hem, de raad, een dossier inzake de aan verzoeker toegekende beoordeling "goed" voor de periode eindigend op 31 augustus 1994 wordt toegezonden.

1.7. Op 20 januari 1998 zendt de verwerende partij het beroep van verzoeker alsmede het volledige dossier toe aan de interdepartementale raad van beroep.

1.8. Op 6 april 1998 adviseert de interdepartementale raad van beroep met zes stemmen tegen vijf dat verzoekers beroep laattijdig is.

1.9. Op 8 juli 1998 beslist het college van dienstchefs dat "gelet op het op 6 april 1998 uitgebrachte advies van de Interdepartementale raad van beroep (...) de aan de hr. BUYSE, R.C.O. op 10 januari 1995 toegekende beoordeling 'goed' definitief gehandhaafd blijft".

Dat is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de bestreden beslissing slechts de bevestiging is van de beslissing die het college van dienstcheefs nam op 10 januari 1995; dat dit ook niet anders kon, zo stelt zij, daar in het arrest nr. 61.881 van 19 september 1996 is overwogen dat de vordering die tegen laatstgenoemde beslissing is ingesteld laattijdig en dus onontvankelijk is en die beslissing aldus definitief is geworden; dat zij meent dat verzoeker geen rechtmatig belang heeft om in deze procedure het gezag van gewijsde van het genoemde arrest opnieuw in vraag te stellen; dat zij besluit dat minstens het schorsingsverzoek dient beperkt te worden tot het vierde middel, dat het enige is dat betrekking heeft op de totstandkoming zelf van de hier aangevochten beslissing;

2.2. Overwegende dat een tegen een bevestigende beslissing gerichte vordering alleen dan onontvankelijk is wanneer het een louter bevestigende beslissing betreft, dat wil zeggen een beslissing die in alle opzichten gewoon een herhaling is van een vroegere beslissing; dat te dezen de bestreden beslissing genomen is op zicht van een advies van de interdepartementale raad van beroep dat werd uitgebracht na de "bevestigde" beslissing van 10 januari 1995; dat alleen al dat gegeven het onmogelijk maakt de bestreden beslissing te zien als de loutere bevestiging van de beslissing van 10 januari 1995; dat de exceptie wordt afgewezen;

3. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden door hem niet op een expliciete wijze, met name door een geschrift, er op te

wijzen dat indien hij binnen de termijn van tien dagen geen bezwaarschrift indient, zijn niet-akkoord met de voorgestelde vermelding geen gevolg heeft; dat hij hierbij verwijst naar 's Raads arrest nr. 25.182, BOONE, van 2 april 1985, waarin hij verklaart de volgende stelling te lezen :

"Het bestuur dat een personeelslid in de waan heeft gebracht dat, wanneer hij meent niet akkoord te kunnen gaan met het voorstel van beoordeling, het ter vrijwaring van zijn rechten volstaat dit aan te stippen op de beoordelingsstaat die ter visering wordt voorgelegd, dient om een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel te vermijden, bij de constatering dat het personeelslid verklaart niet in te stemmen met het voorstel van beoordeling, dat personeelslid erop te wijzen, dat, opdat die weigering van instelling enig procedureel gevolg zou hebben, hij bovendien een bezwaarschrift moet indienen.";

3.1. Overwegende dat verzoeker inderdaad die stelling lijkt te kunnen lezen in het arrest BOONE;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij echter meent dat die stelling op verzoekers zaak niet toegepast kan worden; dat zij betoogt dat de feitelijke situatie die aanleiding gaf tot het arrest nr. 25.182 totaal verschillend is van die welke zich in de voorliggende zaak voordoet :

"Verzoeker is een ambtenaar van niveau 1, heeft reeds verschillende beoordelingen gekregen en is als hoofd van een ontvangkantoor zelf belast met de beoordeling van zijn personeel. Stellen dat hij zich in dezelfde situatie bevindt als de heer BOONE in voormeld arrest is dan ook weinig ernstig.";

3.3. Overwegende dat de verwerende partij moet alluderen op het feit dat in het arrest nr. 25.182 te lezen staat : "dat men van een personeelslid, zeker niet wanneer het geen hoge graad bekleedt, zeker niet wanneer het over een eerste ongunstig voorstel van beoordeling gaat, kan verlangen dat het nagaat of niet elders, met

name in het statuut, meer van hem wordt verwacht dan datgene waarvan de beoordelingsstaat melding maakt";

Overwegende dat het gebruik van de termen "zeker niet" vóór de vermelding dat verzoeker BOONE geen hoge graad bekleedt en vóór de vermelding dat het om een eerste ongunstig oordeel gaat, de indruk wettigt dat deze gegevens alleen als de stelling van de Raad versterkende gegevens worden aangehaald, niet als deze stelling beperkende gegevens; dat daarenboven met betrekking tot de nu voorliggende zaak kan worden opgemerkt, ten eerste dat verzoeker zelf nog nooit een beoordeling had gekregen waarmee hij niet instemde zodat het voor hem de eerste keer was dat hij van de bezwaarprocedure gebruik maakte, ten tweede dat niet blijkt dat hij bij het opmaken van beoordelingen voor zijn ondergeschikten al met een gelijkaardig probleem werd geconfronteerd dat hem genoopt zou hebben zich in de procedure te verdiepen;

3.4. Overwegende dat verzoeker ernstig staande kan houden dat de leer van het arrest nr. 25.182 op zijn zaak overdraagbaar is; dat zijn tweede middel de vereiste ernst vertoont;

4. Overwegende dat bij de uiteenzetting van het door hem ondergane moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker erop wijst dat de zaak reeds jaren aansleept en dat het effect van de in het geding zijnde vermelding "goed" bij niet-schorsing gewoon zal voortduren;

Overwegende dat de in het geding zijnde vermelding "goed" van 10 januari 1995 dateert; dat verzoeker er op 2 maart 1995 kennis van kreeg; dat zijn beroep bij de interdepartementale raad van beroep van 3 maart 1995 dateert; dat op 23 april 1995 verzoekers raadslieden hebben aangedrongen dat dit beroep aan die raad zou worden overgelegd; dat zij zich gedwongen

hebben gezien om zich op 3 februari 1997 rechtstreeks tot de raad te wenden teneinde voldoening te krijgen; dat het dan nog tot 20 januari 1998 heeft geduurd vooraleer de raad van beroep het dossier ontving; dat die raad zijn advies heeft gegeven op 6 april 1998; dat "gelet op" dat advies de bestreden beslissing er gekomen is op 8 juli 1998; dat die beslissing aan verzoeker is meegedeeld op 11 augustus 1998;

Overwegende dat verzoeker met reden stelt dat de zaak reeds jaren aansleept; dat hij het als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ervaren dat zij nog langer zou aanslepen;

Overwegende dat de vereiste omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 8 juli 1998 van het college van de dienstchefs van het hoofdbestuur der directe belastingen om de aan Roland BUYSE op 10 januari 1995 toegekende beoordeling "goed" te handhaven.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een februari 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.